

HÚSVÉT HÍSÉRI ÉLETÜNKET

VARGA JÁNOS, PLÉBÁNOS

Sokat elmond Húsvét titkáról, hogy nemcsak egy nap ünnepeljük.

A Szent Három nap már messze kiemeli Húsvétot az ünnepek közül. Sajátos hangsúlyt kap mindaz, amit majd Húsvétvasárnap allelujázva dicsérünk, és Nagyszombaton körmenettel teszünk láthatóvá a környező világnak.

Húsvét nemcsak a feltámadásról, Krisztus feltámadásáról beszél. Jóllehet ez a legfőbbesőbb-tény, amit mi emberek fölfogni sem tudunk, de ezt megelőzi az utolsó vacsora „istenti terített asztala”, és megváltásunk „drága ára” a Golgota keresztyén.

Mindez Húsvét, – így együtt! – ezért nem tudja az Egyház, a Krisztusban hívő világ ezt külön emlegetni, külön ünnepelni, külön imádkozni, külön megjeleníteni. Ezek a napok: Nagycsütörtök, Nagypéntek, Nagyszombat, a Húsvétvasárnapkal egy nagyon mélyen összetartozó eseménysor, amit a hívő világ, benne a hívő ember egy nagy, csodálatos, isteni eseményként ünnepel meg.

Ebben a légkörben könnyebb imádkozni, könnyebb elmélkedni, könnyebb keresztutat járni, könnyebb elcsendesedni, könnyebb bocsánatot kérni, könnyebb fölegyenesedni, könnyebb újra elindulni Isten felé.

Ez az élmény, ami nemcsak egy nagyszerű érzés, annál sokkal több. Sodró erejével nemcsak ezekben a napokban viszi magával az embert, de hatása elkísér a folytatásban is.

Nemcsak hangulatunkat határozza meg, – ott lesz a gondolkodásunkban, – ez teszi fejelemzettettebbé magatartásunkat, – ott lesz a finomabb szótárunkban, – ott lesz egész életünkben. Ezek után nagyon érthető, ha hívő elődeink, akiknek életét meghatározta a Húsvét csodálatos valósága, úgy beszéltek a minden héten visszatérő vasárnapról, mint a Kis Húsvétról. Nem nehéz ebből a megközelítésből kiérezni, hogy mit is jelentett nekik a Nagy Húsvét: boldogan ünnepelték a föltámadás napját, szívesen emlékeztek a vasárnapokon és őrizték szívükben nap mint nap, amit a föltámadt Krisztus jelentett számukra!

Ezt az allelujás örömet vigyük jószívvel mindig tovább.

KRISZTUS A GETSZE MÁNI KERTBEN

Krisztus Getszemáni kertben mondott imádságának szavai a szenvedés igazsága révén tanúsítják a szeretet igazságát. Krisztus szavai tökéletes egyszerűségükkel alapjaiban erősítik meg a szenvedés emberi igazságát: a szenvedés mindannak a rossznak elviselése, amely előtt összeborzad az ember. Az ember – akárcsak Krisztus a Getszemáni kertben – azt kéri: „kerüljön el”. Szavai egyszerre tanúskodnak a szenvedés semmihez sem hasonlítható mélységéről és nagyságáról, amelyet csak az az Ember tapasztalhatott, aki maga az egyszülött Fiú. Arról a mélységről és intenzitásról árulkodnak, amelynek megértéséhez a fentebb idézett prófétai szavak segítenek hozzá. Persze nem tökéletes megértésükhöz (hiszen akkor be tudnánk hatolni a szenvedő Alany istenemberi misztériumába), de legalább annak a különbségnek (s egyben hasonlóságnak) felfogásához, amely minden lehető emberi szenvedés és az Istenember szenvedése közt fennáll. A Getszemáni kert az a hely, ahol éppen ez a szenvedés – a benne átélt rossznak a prófétai szavakban kifejeződő teljes valóságával – tárul fel, mintegy végleges módon, Krisztus lelki szemei előtt. A Getszemániban elhangzottak után azután ott állnak a Golgotán kimondott szavak, amelyek elárulják az átélt kegyetlen szenvedésnek a világtörténelemben egyedülálló mélységét. Amikor Krisztus felkiált: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem”, szavai nemcsak azt az elhagyatottságot fejezik ki, amelyről az Ószövetségben többször is hallunk, különösen a zsoltárokban, s közülük is főként a 22 (21). zsoltárban, amelyből az idézett szavak származnak. Azt mondhatjuk: ezek az elhagyatottságot panaszoló szavak Atya és Fiú elválaszthatatlan egységében születnek, mégpedig azért, mert az Atya „az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát”. Ennek kapcsán mondhatja Szent Pál: „Ő azt, aki bűnt nem ismert, ‚bűnné’ tette értünk”. Krisztus a szörnyű teherrel együtt annak a rossznak teljességét is átérzi, amit a bűn – az Istennek való háttat fordítás – foglal magában. Az Atyához való fiúi ragaszkodásának isteni mélységében emberileg kifejezhetetlen mértékben éli át az Atyától eltávolodó, őt elutasító, az Istennel szakító ember szenvedését. De épp e szenvedés útján viszi végbe a megváltás művét s mondhatja el, midőn haldoklik:

„BETELJESEDETT”.

Hozzátehetjük azt is: betelt az Írás, végleg és ténylegesen valóra váltak a szenvedő Szolgáról szóló ének szavai: „Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri a szenvedéssel”. Az emberi szenvedés Krisztus szenvedésében érte el tetőpontját. S ezzel egészen új dimenzióba, új létrendbe lépett át: egybenőtt a szeretettel, azzal a szeretettel, amelyről Nikodémusnak beszélt („Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.”)

Részlet II. János Pál pápa Salvifici Doloris (A szenvedés értelméről) kezdetű apostoli leveléből a Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz, szerzetescsaládjaihoz és hívőihöz

25 ÉVES A BUDAÖRSI MINDSZENTY ISKOLA

Sok budaörsi szülő és hívő vágya teljesült, amikor 1994-ben megalakult a Mindszenty Iskola és újra megindult a katolikus oktatás, bár elég nehéz körülmények között. Hogy emlékszik a kezdetekre az igazgatónő, két tanárnő, akik az elejétől a mai napig ott tanítanak, és a szülők?

Prohászka Jánosné igazgató

Magyarországon 1948-ban az akkori kommunista diktatúra egy tollvonással bezáratta a felekezeti iskolákat, államosította az iskolaépületeket, feloszlatta a szerzetesrendeket. Az 1990-es rendszerváltás orvosolni akarta ezt a jogtalanságot azáltal, hogy törvényben engedélyezte a nem állami fenntartású felekezeti iskolák alapítását és kártalanítási törvénnyel biztosította ennek pénzügyi alapjait. Szentgyörgyvölgyi Zoltán plébános úr 1993-ban megalapította a Szent Vince Óvodát (így az óvoda tavaly volt 25 éves), és 1994-ben úgy döntött, hogy felvállalja az iskolaalapítás nehézségeit is, hogy az óvodából kikerülő gyermekeknek biztosítva legyen a katolikus nevelés. Ezért ünnepeli idén a Mindszenty Iskola fennállásának 25. évét. Azokban az években – egyrészt a rendszerváltás adta lehetőség, másrészt a szülők lelkesedésének hatására – országosan egyre több katolikus iskolát alapítottak. Nem volt ez másként Budaörsön sem. A gyermekeknek az iskolai hitoktatáson való részvétele miatt különböző hátrányokat kellett megélni az iskolában (ezt a szülők bátran felvállalták), de a kettős nevelés – az iskola szocialista nevelése és a család vallásos hozzáállása – szöges ellentétben állott egymással. Nem csoda, hogy a szülők nagy örömmel álltak az alapítás ügye mellé.

Megalakult az iskolaszervező bizottság is, amely a szakemberek mellett nagyrészt olyan szülőkből állt, akik később beíraták gyermekeiket a katolikus iskolába (többek között: Varga Károly és Erika, Szegletes János és Szegletesné Márkus Judit, Komáromi Ferenc és én is.) Hónapokon keresztül szerda esténként éjszakába nyúló munkamegbeszéléseken vállaltuk el a következő heti feladatokat, döntöttünk a fontos kérdésekben. Ilyen feladat volt az iskola pedagógiai programja, a nevelőtestület és a tanulók felvételének módja és ideje. Nem utolsó sorban az iskola neve, névadójának kiválasztása. Szentgyörgyvölgyi Zoltán plébános úr engem kért fel

az iskola igazgatói feladatának elvállalására. Ez az első pillanatban váratlanul ért és felelősségteljes döntést kívánt, de átgondolva azt, hogy az iskola szerényen, igen kis létszámmal (2 osztállyal, 3 főállású és 7 óraadó tanárral) kezdi el a működést, segített a döntésben. Nem is gondoltam akkor, hogy ezzel a döntéssel 17 és fél évig az iskola életem meghatározó részévé fog válni. A tanárok kiválasztásában, felkérésében segített az iskolaszervező bizottság, akiknek ismerősi köréből kerültek ki az első tanárok. A leendő diákok felkeresésében, megszólításában kimagasló szerepe volt a Szegletes házaspárnak. Dr. Kaszap László intézte az alapítás és a kártalanítás jogi részét, szerezte be a szükséges engedélyeket.

A kártalanításra két lehetőség volt: a régi iskolaépületeket visszaigényelni, – de akkor az intézményen belül katolikus és nem katolikus osztályok egyaránt működtek volna – vagy a kártalanítást egy összegben igényelni, ami az 1948-as állapotnak megfelelően alacsonyabb volt, mint amiből új iskolát lehetett építeni. Zoltán atya, hogy a felmerülő vizzályokat elkerülje, ez utóbbit választotta. Sajnos az akkor hatalomra kerülő Horn-kormány a kártalanítási kifizetéseket – jóllehet a törvény előírta – 2 évig befagyasztotta. Ez idő alatt az 1. Sz. Általános Iskolában kaptunk két tantermet, ahol egy első és egy ötödik osztállyal kezdtük el a tanévet.

A beiratkozás 1994. március 25-én volt. Az első osztály 30 fővel, az ötödik 16 fővel indult, de hatodikban már 25-en voltunk. A következő tanévben nem indult 5. osztály, mert a kártalanítás teljesen bizonytalan volt. A mai posta helyén volt a Szent József Ház, oda költözött az immár 6. osztály és az Esze Tamás utcában indult az új első. A következő tanévben a mai tornaterem helyén álló családiházat alakították át osztályteremnek. Ekkor három helyszínen működött öt osztályunk. A tornaterem csak több évvel később épült meg, addig különféle megoldásokkal: bérléssel, udvari testneveléssel oldottuk meg ezt a feladatot.

Kezdetben sok volt az ellendrukker, de talán többen voltak, akik nemcsak szorítottak nekünk, hanem lelkesen dolgoztak, imádkoztak az iskola sikeréért. Nagyon jó volt megtapasztalni az induló osztályok szüleinek bizalmát, a tanárok elkötelezettségét, lelkesedését. Ez a kemény munka meghozta eredményét: 2–3 év után az iskola jó híre, versenyeken elért eredményei, családias hangulata azt eredményezte, hogy egyre többen jelentkez-

tek az iskolába. Ez csak fokozódott, amikor elkészült az új iskolaépület (1997). A szülők ajánlották ismerősöknek, hogy minket válasszanak a leendő elsősök, hiszen az ő gyermekük jól érzi magát, színvonalas oktatást kap, kiemelten figyelünk a hitéletre is. Az iskola építése 1996-ban kezdődött. Április 12-én lebontották a mai plébánia helyén álló házat, amelyet Erzsébet nővér hagyott az egyházközségre, s oda építették fel az új plébániát. Szinte hihetetlen, hogy ez már augusztusra elkészült. Utána kezdődött a volt plébánia részleges bontása és az iskola építése. Ez is rekordgyorsasággal, 1997 júniusára lett kész. Ezen a nyáron kellett berendezni, szeptemberre 8 osztály fogadására méltóvá tenni az épületet. Szeptember elsején nagyon szép ünnepség keretében Dr. Takács Nándor székesfehérvári megyéspüspök felszentelte, megáldotta az iskolát.

Pár év múlva – a túljelentkezések következtében – kérvényeztem a püspökségen, hogy két első osztályt indíthassunk. Nehezen, de sikerült elérni. A következő években belső átalakításokkal, majd az egyházközség jóvoltából a tetőtér beépítésével tudtuk biztosítani a szükséges tantermeket. Az önkormányzattól is tudtunk támogatásokat kérni különböző felújításokra, korszerűsítésekre (pl. iskolaudvar gumibirítása, ablakcsere a volt plébánia-részen, a lépcsőházi függönyfalak kicserélése, új kazán és kazánház).

Egy iskola életében nagyon fontos, hogy a működéshez szükséges külső feltételek (épület, udvar, fűtés, tantermek) rendelkezésre álljanak. Azonban még fontosabb, hogy a szép

épület mellett jó tanári kar végezze a nevelés-oktatás felelősségteljes munkáját. Elmondhatom, hogy e téren sokszor megtapasztaltam a Gondviselés segítségét. Sok jó, lelkes kollégát irányított az iskolába, akik a szakmai tudásuk átadása mellett fontosnak tartották a tanulók nevelését, lelki életük fejlesztését. Az adódó problémákat közösen meg tudtuk oldani. Szükség esetén többletfeladatot vállalva, az iskola érdekét nézve dolgoztunk.

Az iskola életében nagyon fontosak voltak a lelkigyakorlatok, mind a tanulók, mind a tanárok számára. Számomra a nyári lelkigyakorlatok adtak erőt a következő évi munkához. Az eltelt 17,5 évből ezekre is nagyon szívesen emlékszem vissza. Nyugdíjba vonulásom óta a Karizma Alapítványon keresztül igyekszem segíteni az iskola munkáját. Szabadidőmben unokáim nevelésében iparkodom a fiaim és a menyeim segítségére lenni.

Márkus Judit igazgató-helyettes

1993 őszén a házaspároknak szóló hittanon vetette fel Illéssy Máttyás akkori káplán, hogy az óvoda után jó lenne katolikus iskolát is indítani.

A lelkes szülői csapat a gyakorlati feladatokat vállalta. Felmértük az igényeket, hogy hányan íratnák gyermeküket katolikus iskolába.

Mivel jelentős támogatottságot tapasztaltunk, megindult a munka, iskolaszervező bizottság alakult. Hetente 1-2 alkalommal jöttünk össze a Szent József Házban, ill. családoknál az aktuális feladatok megbeszélésére. Lényeges kérdés volt, hogy az alakuló iskola a német nemzetiségi vonalat kövesse-e. A felmérésből az derült ki, hogy a többség ezt igényli.

1994 szeptemberében egy 1. és egy 5. osztályban kezdődött a tanítás az akkori 1. sz. Ált. Iskola alsó tagozatának földszinti 2 tantermében.

A következő tanévben 1 első osztály indult, 5. osztályba nem volt kellő számú jelentkező. Ekkor a 6. osztályosok a Szent József Házban kaptak helyet. Családias légkör, jó hangulat jellemezte az iskolát. Még a következő tanévben sikerült elhelyezni az 5. osztályt, (újra indult 5., nekik voltam osztályfőnökük) a 2., 3. az I. sz. iskola épületében, az 5., 7. a Szent József Házban, az induló 1. osztály pedig a tornaterem helyén álló Szakály-házban tanult.

A távolság ellenére összetartó kis csapat voltunk, a nagyok tálcán vitték a kicsiknek az uzsonnát, sok közös programot szerveztünk.

Az országos Rügyecske tanulmányi versenyt Dósa Erzsi és Tóka Györgyi szervezték, esténként a padban ülve az egész tanári kar részt vett a javításban, nagyon jól éreztük magunkat.

Az már körvonalazódott, hogy a régi egyházi iskola épületét nem kapjuk vissza, viszont a létszám felmenő rendszerben egyre növekszik, megoldást kellett találni.

Az államtól 70 millió Ft kártalanítást kapott az egyházközség. Ekkor Zoltán atya nagylelkű felajánlására a volt plébánia épülete került bővítésre és alakult át iskolává. Az építkezés irányítója Ganter István volt, de a gyakorlati munkába az egyházközség sok tagja bekapcsolódott: falbontás, téglacipelés, stb. 1997 szeptemberében birtokba vehettük az új épületet. A hiányzó 7. évfolyamra is volt elég jelentkező, így minden évfolyamon egy osztállyal folyt a munka.

Büszkék voltunk rá, hogy egy ilyen jó csapat tagjai lehetünk. Rengeteg közösségi program, ünnepek, kirándulások, egyházi események, közös misék növelték az összetartozás erejét.

Michelbergerné Kaiser Szilvia tanárnő

Szívesen emlékszem vissza az iskola szervezését körülölelő forró hangulatra, amely az egész egyházközséget jellemezte.

Stabil keresztény értékrend szerint neveltek a szüleim. Ennek az átadását tartottam én is a legfontosabbnak. Három gyermek édesanyjaként nem volt mindegy számomra, hogy az ő sorsuk érdekében milyen további maradandó érték teremtésében tudok részt venni. Az akkor alakuló, Mindszenty József hercegprímás nevét viselő iskolánknak a vezetésére dr. Kaszap László (Szentgyörgyvölgyi Zoltán plébános atya által megbízott iskolaszervező) kérte fel Prohászka Jánosné Klárikát. Ugyanabba a templomi közösségbe (hétfői ifjúsági hittancsoport) jártunk és ő itt nézett körül, hogy kik lehetnének az új tanári kar tagjai. Így esett rám a választás, hogy az induló első és ötödik osztály testnevelését és a gyógytestnevelést tanítsam. Keresztény közösségünkben többünknek volt első és ötödik osztályt kezdő gyermeke. Örömmel, gondolkodás nélkül írtuk be őket az 50 év után újra induló egyházi iskolánkba.

Az első években nem volt még saját tornatermünk, így a testnevelés órák helyszínei nagyon változatosak voltak: templomkert, Kőhegy, Naphegy (fenyves), Esze Tamás utca, Szent József ház nagy terme és udvara, játszóterek, a Monoskóla tornaterme a Komáromi utcában (ez az épület azóta már nem létezik). Mindezek ellenére szép sikereket értünk el a „Fut az Örs” futóversenyen, indultunk a KIDS versenyeken, egyházmegyei atlétika és sportjátékversenyeken, diákolimpián, futballversenyeken. Ez utóbbi szép eredménye volt a Bleyer Kupa elnyerése a '97/98 – as tanévben, amelyet 3 egymást követő év győzelmével szereztünk meg. Az iskolánk aulájában látható ez a kupa. Minden diákunk nagyon ügyes volt valamiben. Nagyon jó érzés volt látni a fejlődésüket, az egyéni kis sikereiket. Megtapasztalták a kudarcokat is, de azt is, hogy lehet belőle épülni. Ebben viszont fontos volt vezetni őket.

25 év után is nagyon szeretem a hivatásomat, a kollégáimmal a szülőkkel jó együtt munkálkodni keresztény egyházunk építésén. Ami pedig a hibákat, botladozásokat

illeti: hasznos dolog szem előtt tartani, hogy a keresztény embernek mindent a javára fordít az Úr Isten. Ez iránti óhajunk a tanítást lezáró imánkban is benne van: Jóságos Mennyei Atyánk! Hálát adunk Neked mindazért a testi, lelki jóért, amit ma kaptunk Tőled, nevelőink és társaink által. Ha sikertelenség vagy bánat ért minket, kérünk, fordítsd azt is lelkünk javára Krisztus a mi Urunk által! Amen.

Büszke vagyok arra, hogy tanárként, szülőként részese lehettem egyházközségünk Katolikus Iskolájának a létrehozásában, alapításában.

Az alábbiakban az alapító Szentgyörgyvölgyi Zoltán plébános atya köszöntőjét olvashatjuk, amely fontos útmutatóként szolgáljon a jelenkor szülői közösségének is:

Kedves Budaörsi Testvérek, Kedves Szülők!

50 év után újra van iskolája egyházközségünknek, 50 év után újra nemcsak a világi élet tudományához, hanem az örök életre neveléshez is hozzájuthatnak gyermekeink.

Hogyan is lesz ezután?

Ti megtanítjátok gyermekeiteket imádkozni, megismeretitek velük Isten gondviselő jóságát.

Katolikus óvodánk tovább viszi nevelésüket. Megtanulnak ott nagyobb közösségben élni, egymást elviselni, szeretni, segíteni.

Katolikus iskolánk megkezdi tanításukat az evilági, de az örök életre is. Jézushoz köti őket a szentáldozás által, és a bérálás szentségével megerősítve a Szentlélek kegyelmével küldi őket az életbe, a magasabb iskolába.

De az iskola Titeket is vár, kedves Szülők! Már megválasztottuk az Iskolaszék tagjait. Nem azért, hogy ők képviseljenek Titeket az iskolában, hanem azért, hogy hívjanak Benneteket a szülők közösségébe. Azt szeretnénk, hogy gyakori találkozás által megismerjük egymást, és együtt tudjunk mindent megtenni a gyermekek nevelése és az iskola érdekében.

Várunk Benneteket az ünnepekre, szülői találkozóinkra, nevelési előadásokra, vidám szórakozásokra és gyermekeitekkel együtt a vasárnapi szentmisékre. Remélem, örömteli találkozásaink lesznek!

A Jóisten áldását kérem Mindnyájatokra, plébánosotok:
Szentgyörgyvölgyi Zoltán

Varga Erika szülő

1992-ben költöztünk Budaörsre Albertfalváról, ahol akkoriban folytak a mostani Don Bosco Katolikus Általános Iskola alapításának előkészületei. Ezzel a tüzzel jöttünk tanárházaspárként (akkor még) négy kisgyermekünkkel.

Ahogy naptárimat lapozgattam, s megpróbáltam visszaemlékezni ezekre a szép időkre, 1993-tól több imaalkalom bejegyzést találtam, ahol a szándékok között már szerepelt a budaörsi katolikus iskola létrehozása. (október 26. november 2.) December 7-én pedig önkormányzati megbeszélés volt a létesítendő iskolával kapcsolatban.

1994-től pedig már sok ima és találkozó előzte meg a katolikus iskola létrejöttét. Február 1-én megbeszélés volt a Szent József Házban (akkori közösségi házunk). Február 3-án már „iskolaszék” bejegyzés szerepel... Mivel nagyon lelkesek voltunk férjemmel, bekerültünk az Iskolaszervező Bizottságba, engem vezetőjének választottak.

Jól működő katolikus iskola a Pannonia Sacra, Gere György az igazgatója, fölkerestem tapasztalat-szerzés miatt február 4-én.

Pörögtek az események: 8-án imaest, 10-én iskolamegbeszélés, 25-én iskolaszék, 28-án találkozás a leendő elsős tanító nénivel, Bojta Ceciliával...

Március 1-jén Görbe László igazgató úrnál jártam szintén tapasztalatokat gyűjteni. Aznap este megbeszélés, s 3-ra el kellett készíteni a működési feltételeket. Március 9-én szülői fórumot szerveztünk, ahová Gere György igazgató urat hívtuk meg. 16-án ismét iskolaszervező bizottság, majd 18-án este budaörsi keresztény tanároknak adott helyt otthonunk, hogy közösen gondolkodjunk.

Március 23-án Görbe László igazgató úr volt a szülői fórum vendége, majd 30-án ismét iskolaszervező bizottsági találkozó.

Az április hasonló intenzitással folyt, 13-án és 20-án iskolaszervező bizottság, 26-án szülői értekezlet a katolikus iskola iránt érdeklődőknek. Május 12-én a Szent József Házban tanárok találkozója volt, majd 25-én ismét szülői találkozó... A légkörre általánosan jellemző volt a nagyfokú érdeklődés, s mivel mindenki a legjobbat akarta kihozni a kínálkozó lehetőségből, előfordultak véleménykülönbségek is... De érdemes volt küzdeni, áldozatokat hozni, szép terebélyes fává növekedett az akkori kis mag, mely sok gyerekeknek ad meleg fészket...

Radnóczy Péter szülő

Amire szívesen emlékszünk, az az első tanári gárda figyelmissége, nyitottsága, a családi légkör, egyáltalán a lehetőség, hogy új, számunkra is elérhető katolikus iskola kezdte meg működését Budaörsön...

ÖSSZEÁLLÍTOTTA ÉS SZERKESZTETTE:
SZAKÁCS KATALIN

SZERELMI 7PRÓBA BUDAÖRSÖN

KARIKÓ ÉVA

Könnyebb a világot is körbe szaladni, hogy segíthessünk másoknak, és közben nem vesszük észre azt, aki nap mint nap karnyújtásnyira mellettünk él. A Ferenc pápa által megfogalmazott felhívás, hogy menjünk el a perifériákra, akár azt is jelentheti, hogy forduljunk a házastársunkhoz, mert bár közel élünk egymáshoz, előfordulhat, hogy mégis ő van a szívünk perifériáján.

Nem elég a mesebeli aranytojásra vágyakozni, a tyúkocskát is kell gondozni, aki azt tojja. Ha ezt nem teszem, a tyúkocská elpusztul, és sirathatom az aranytojást. Nem elég azt kívánni, hogy szép családi életünk legyen, ez nem megy anélkül, hogy a társunk vágyaira, szükségleteire odafigyeljünk. Ha elhidegülünk egymástól, otthonunk fészke melege tűzfészekké változik, és ennek legnagyobb vesztesei imádott gyermekeink lesznek, akiknek igényeire, szükségleteire pedig maximálisan odafigyeltünk.

Alkalmanként félre tenni a mosatlant, a munkahelyi problémákat, a bevásárlólistát, még saját magunkat is, a gyerekeket másra hagyni, és egy kis időre nincs más, csak Ő meg én. Karban tartjuk a kapcsolatunkat, és bizony egymást is. De hogyan legyünk együtt? És mikor? Fáradtak vagyunk, sok a teher rajtunk, rengeteg a munka, pénzszerűben vagyunk, és a gyerkőcök leszívják az erőinket... És a gyerekvívást hogy oldjuk meg?

Egyházközségünk jegyesfelkészítő munkacsoportjából alakult Budaörsi Párkapocs Egyesület házaspárjai az egymásnak szentelt önfeledt együttlét megszervezésében igyekeztek a pároknak ötleteket adni a Szerelmi 7próba Budaörsön program keretében a Házasság Hetéhez kapcsolódva.

A programok között voltak párban „végzendő” feladatok, melyeken nagy kedvezményekkel vehettek részt, és vidám közösségi alkalmak, előadások, melyek közül kedvükre válogathattak. Sörkóstolón vehettek részt Márió atya vezetésével, falra mászhattak (nem egymástól, hanem egymással) a Spirit Boulderben, bonbont készíthettek a Bonbonáriumban, elkészíthették a családfájukat vagy a névtáblájukat a KészCsoda kerámiaműhelyben, játszhattak crokinole-t (korongcsatát), táncolhattak, élményfestésben vehettek részt. Közös felfrissülést, kikapcsolódást, wellneszt is választhattak a budaörsi uszodában. Tapolyai Emőke és a Krúdy házasság

pár elgondolkodtató, mély előadásait hallgatva újra tervezhették kapcsolatuk döcögősebb területeit. A feladatok teljesítése egy útvévlben volt követhető, amire kedvezményt biztosított több vállalkozó.

A Házasság Hetén a vasárnapi szentmiséken áldást kaphattak a párok, hogy kapcsolatuk a jövőben Isten segítségét kérve minél jobban kiteljesedjen, egyre mélyebb, boldogabb legyen. Felvirágozott „boldogságkapu” alatt fotózkodhattak, és ugyanitt a következő kérdést tettük fel: írjanak egy olyan konkrét, rövid üzenetet a házasulandóknak, amely a saját párkapcsolatukban segítségükre volt! Néhány válasz a sok-sok közül, melyeket tablóra raktunk:

A házastársunk tükröt állít nekünk, amiben megláthatjuk magunkat. Fontos ezt elfogadni, akkor is, ha nem minden tetszik, amit meglátunk.

A kapcsolat fontosabb, mint hogy ki-nek van igaza.

Minden KO OK-re fordítható.

A szívetekben a Szentlélek szól hozzászólások, tanuljátok meg meghallani.

Együtt, egymást segítve fejlődjünk, hogy minél boldogabbá tegyük egymást, gyermekeinket.

Gyakran mondd el társadnak, mi az, amit szeretsz benne.

Kitartani, újrakezdeni!

Legyen a legtöbbet használd szavatok a szeretlek, utána a kérem, köszönöm, bocsánat.

Minden este együtt imádkozunk, mondunk egy fohászt, megköszönve napot, egymást.

Minden nap éljük a 3H-val:

Hit, Hűség, Humor.

Minden nap újra lehet kezdeni szeretetben.

Minden napban találjatok valami örömet, tudjatok örülni egymásnak.

Mindig a kimondott IGEN-hez kell visszatérni.

Ne akard a másikat megváltoztatni – úgy fogadd el, amilyen.

Ne féljete a viharoktól! Amikor jön, erősen kapaszkodjatok össze a szélben!

Nekünk az a hobbink, hogy szeretjük egymást – 30 éve.

Kívánjuk mindenkinek!

Példamutatás – a gyerekeknek az a fontos, hogy lássák, hogy a szülők szeretik egymást.

Randizzatok egymással, a gyerekek után is!

Sokszor öleljétek meg egymást, mert az nagyon éltető.

Szabadok vagyunk, ami azt is jelenti, hogy a szeretet fényében bármit kérhetünk egymástól, és bármit mondhatunk is a szeretet tönkretételének kockázata nélkül.

Tanulmányozd házastársad szeretetnyelvét, és gyakorold minden nap.

Ami megtart minket az Istenen kívül, az az együtt töltött idő, amikor tényleg figyelünk egymásra: beszélgetés, közös hétvége (gyerekek nélkül), társas játék (még ha egymást le is akarjuk győzni)

Töltsetek egymással minél több időt, akkor is, ha már gyerekeitek vannak!

Vegyétek komolyan, hogy a házasságotok szent, önmagában való érték. Olyan, amit védenetek és ápolnotok kell. Így sokkal többet fogtok visszakapni, mint amit reméltek.

Idén összesen 59 pár kapcsolódott be a Szerelmi 7próbába. Szívből gratulálunk nekik, hogy volt bátorságuk belevágni az életre szóló elköteleződés és a nagycsalád „extrémportjának” nagy kalandjába, és hogy ezen az úton vidáman és lendülettel, szívvel-lélekkel kitartanak. Szeretettel gratulálunk minden résztvevőnek, hogy igyekeznek életben tartani, felszítani a mindennapokban a szerelem tüzét. A programba való bekapcsolódás egy igazi és mély szerelmi vallomás volt a társunknak: fontos vagy számomra, a legértékesebbet adom neked, az időmet. A helyi óvodákban, iskolákban meghirdettük a „Boldogan

éltek míg... - igaz szerelem, szeretet túl a meséken” rajzpályázatot, hiszen nem lehet elég korán kezdeni. Szébbnél szébb pályaművek érkeztek, melyek a Városi Könyvtárban voltak kiállítva. A záróeseményen értékes ajándékokat sorsoltunk ki a kis alkotók és a 7próbázók között is. A fődíjat Szollár Reni és Laci nyerte, ami hétvégi páros utazás teljes ellátással a Balaton-Felvidéken, Óbudaváron található Schönstatt Család lelkigyakorlatos házában, ahol végig lehet járni a világ első Házaspárok útját. Volt, aki családi fotózást nyert Frei Rita fotográfusnál, két pár pedig vacsorát kettesben két különböző étteremben, más színházjegyeket, vagy az uszodától ajándékot, esetleg a Növényházból virágot kapott, de gazdákra talált egy-egy tortautalvány is a Hollósy és Suhajda cukrászdától, társasjáték a Fuss el véle Játékboltból, párkapcsolati könyvek és más meglepetések is. A főnyeremény pedig a TÁRSUNK volt, aki a legértékesebbel ajándékozott meg: az idejével. Köszönjük támogatóinknak az ajándékokat, és János atyának a nagylelkű hozzájárulását a program költségeihez, létrejöttéhez.

Egy kérdőívet készítettünk a program végén, melyben volt, aki ezt írta: “Már pár éve részt veszünk a szerelmi 7próbában, idén már januártól számoltuk vissza, hogy mikor kezdődik.”

Más azt válaszolta “a program jobb lett volna, ha...” kérdésre: „Ha Hawaii-n lett volna. :) de tényleg csak akkor.”

Kívánunk sok, mélyülő szeretetben együtt töltött évet minden párnak.

Bővebb információ és fotók: Párkapocs Műhely – Budaörs, <https://www.facebook.com/szerelmi7proba>

RÉGI HÚSVÉTOR

STEINHAUSER KLÁRA

Húsvét ünnepére régen ugyancsak készültek eleink. A feltámadást megelőző időszakban mértéktartóan étkeztek, több időt töltöttek imádkozással, templomba járással. A böjt vallásos gyakorlata a figyelem középpontjába állítja a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozat fontosságát, jelzi az ember Isten iránt tanúsított szeretetét és az érte való áldozatvállalását. Ebben az időszakban sokan elvégezték a szentgyónást.

Avirágvasárnap megszentelt barkaágakat, a Palmkatztl-t a padláson a gerendára tették. Úgy tartották, hogy megóvja a házat a szélvihartól, a villámcsapástól, lakóit a betegségektől.

Nagycsütörtökön, a misén, a Glória éneklésekor utoljára szólalt meg a harang, felzúgott az orgona, a ministránsok csengettek. Ezután „a harangok Rómába mentek” – mondták az emberek. A fiúk közül sokan szívesen vállalták, hogy fakereplőt pörgetve végigszaladtak az utcákon, ezzel helyettesítve a harangszót. Az asszonyok megkezdték a sütést, ami egy nagyszámú család esetében nem csak egy tálcányi édességet jelentett. Söpörték az utcákat, udvarokat. Jellegzetes menüje volt a böjti napoknak a babsaláta. Ezt előre el lehetett készíteni, hidegen is fogyasztható volt. Ezzel időt takarított meg az elfoglalt háziasszony. (Főtt bab sóval, hagymával, ecettel ízesítve.)

Nagypénteken a hívek szigorú böjtot tartottak. A férfiak sem mentek ki a földekre dolgozni. A templomban a Szent Sír előtt az asszonyok ájtatosan imádkoztak. Tradicionális öltözetükben a lövészek kettésével őrt álltak a sírnál. Megtörtént az oltárfosztás, azaz minden oltárdísz, gyertyatartót eltettek, a nagy oltárképet letakarták. Délután a falu apraja-nagyja részt vett a körmeneten. Zászlókkal a Kálváriadombra vonultak a stációkhoz és a három kereszthez. Énekelve, imádkozva tértek vissza a templomba.

Nagyszombaton a feltámadási körmenet idején újból megszólaltak a harangok. Amerre a körmenet elhaladt, az ablakokban gyertyák égtek, szentek szobrai álltak. Az emberek örvendeztek: Krisztus Urunk feltámadt! Amikor visszatértek otthonaikba, felszeletelték a húsvéti sonkát, amit főtt tojással, tormával, puha kenyérral falatoztak.

A húsvét vasárnapi miserend szerint reggel 7 órakor kezdődött az első, amelyikre főként az asszonyok siettek, hi-

szen előttük állt a főzés nagyszámú családjuk számára – így emlékezett Ganter Istvánné Anna néni. A 8 órai harangszóra az apácák és a gyerekek mentek tanítóikkal, ezután következett a magyar mise. A fél 11-es misére olyan sokan érkeztek, hogy néhányan nem is jutottak be a templomba. A legtöbben már elvégezték a húsvéti szentgyónást, de aki még nem, annak lehetősége volt azt megtenni a misék előtt. Ezen a vasárnapon mindenki szentáldozáshoz járult, aki már elsőáldozásban részesült. Délután a keresztmama – a Godl – felkereste keresztgyerekeit, kosarában narancs, füge, piros tojás rejtőzött. Az első harangszót követően három mordálylövést adtak le a lövészek a Kőhegy oldalában. Ezt a szokást Wendler Ferenc, a kőhegyi remete honosította meg az 1880-as években.

Régen is igyekeztek meglepni a gyerekeket a szülők. Gyakran a szalmakazalba rejtette az ajándékot a „nyuszi”. A kicsik izgatottan keresték a színes tojásokat, csoki nyuszikat. A szokásosnál bőségesebb ebéd után nem hiányozhatott a diós és mákos bejgli. A felnőttek a határba mentek „Emmauszra”. Ez a szokás a bibliai történetre utalt, amikor is két tanítvány Jeruzsálemből Emmaus nevű faluba ment és útközben találkoztak Jézussal. Három órakor a Pojzl Wirt előtt a rezesbanda három marsot (indulót) játszott, majd bevonultak a táncterembe – ezt Zengl Léni néni mesélte. Ezt követően vidám polkázásba, cependlítésbe, keringőzésbe kezdtek a párok. Húsvét hétfő reggelén egymás kezébe adták a locsolkodásra érkező rokongyerekek, ifjú emberek a kilincset. Általában párosával vagy csoportba verődve járták a portákat. A kisebbek locsoló versikét skandáltak, leggyakrabban a Frissek és egészségesek (legyetek)! mondkát („Frisch und gesund”) Majd kölnivízzel megöntözték a ház asszonyait, lányait. A szegényebbek szappanoldatos vizet töltöttek üvegcséjükbe. A háziaktól aprópénzt, piros tojást kaptak, a legényeket itallal – borral, likőrrel, pálinkával és süteménnyel kínálták.

Aztán gazdag lelki étellel, a gyerekek számára sok örömmel, családi-baráti találkozókkal és nem utolsó sorban finom ételekkel elmúltak az ünnepek és megkezdődtek a dolgos hétköznapiak.

ἘΝΥΒΗΝ ΝΟΤΤ ἘῤΣΖΆΛ-ῤΕΤΕῤ

(Siklós Endre összegyűjtött versei, írásai)

Grósz András

Év végén jelent meg Siklós Endre újabb munkája, amely önálló verseskötetei közül a második, és költeményeit tematikus bontásban adja közzé. A művek felölelik Endre gazdag életútját, az élet szinte minden területéről adva számunkra olyan útravalót, amely lelkileg gyarapíthat bennünket. A budaörsi Kolping Család tagjaként és a Művészet a Nemzetért Alapítvány létrehozójaként sokat tett választott lakóhelyéért, tudatosan vállalva települése történelmi hagyományait és azokat az értékeket is, amelyeket a szülői házból hozott. Endre páratlan mélységeket és magasságokat ölel fel verseiben: emlékezik nagyjainkra, színész- és költőóriásainkra, történelmi levegőt hordozó tájainkra, de családtagjai, rokonai és barátai iránti szeretet is megnyilvánul munkáiban. Mély Istenhite azokban a költeményeiben is megmutatkozik, amelyekben a budaörsi, a hazai vagy az erdélyi tájak nagy-szerűségéről ír. Siklós Endre kötetét – amelyhez Ambrus András színművész írt előszót és számos barát köszöntő sorokat – olvasva lelkünket az otthonosság érzése járja át. Azt érezzük, hogy a mű kerek egészt alkot, átölel történelmet, helyet, időt, családot, barátot és egyházat, hogy így mutassa be egy gazdag életút eddigi állomásait.

SIKLÓS ENDRE

...AZ ÖRÖKÉLET KÜSZÖBÉN

Krisztus ártatlanul kiontott véréért
lassan magába szívta a keresztfa
a Koponyák hegyén
kevesen tudták akkor még
valóban Isten Fia volt

...

és harmadnapra
kivirágzott a keresztfa
a Koponyák hegyén
azóta Krisztus vár bennünket
az örökélet küszöbén

(2018)

ΚΕΡΕΚ
ΑΖ ΕΓΥΗΛΑΖΚΟΖΣΕΓΙ
ΣΟΝΙΛΙΣΡΟΛ
(ΦΟΤΟ: ΦΡΕΙ ΡΙΤΑ)

HÍREK, ESEMÉNYEK

A Glória Bolt várja vásárlóit gazdag könyv- és DVD-választékával. Hétfőn, szerdán és pénteken 8 és 14 óra, kedden és csütörtökön 14 és 17 óra, vasárnap 10 és 12 óra közötti nyitva tartással.

Egyházközségünk honlapja!

Hálás köszönetünket fejezzük ki Szakács Katalinnak és Koltai Károlynak egyházközségi honlapunk kapcsán kifejtett rendszeres áldozatos munkájukért. Honlapunkat szívesen ajánljuk kedves testvéreink számára, amely a www.brke.org honlapon érhető el.

A 2019. évi egyházi hozzájárulás befizetésére lehetőség van személyesen a sekrestyében és a plébánián, vagy banki átutalással a Budaörsi Római Katolikus Egyházközség 11103303-19828983-36000001 (CIB-bank) bankszámlaszámára.

Az Egyházközségi Juniálist idén június 16-án vasárnap tartjuk az immár megszokott helyszínen, a Kamaraerdei nagyréten. A program 9:00-kor közös szentmisével kezdődik, ott a helyszínen. A már elfogadottak szerint a templomban így a 9 órás szentmise elmarad.

A mise után a program: gyerekeknek akadályverseny, a felnőtteknek Nordic walking oktatás és séta illetve kötetlen beszélgetések, hideg üdítő (sör) kíséretében, kicsiknek kézműves foglalkozás gyakorlott anyukák vezetésével. Délben a nagy közös ebéd - a mindig felejthetetlen gulyásleves és túros batyu - élménye vár mindenkit János atya jóvoltából.

Ebéd utánra kicsiknek és nagyoknak, sőt felnőtteknek is meglepetés programmal készülünk.

Azzal a céllal rendezzük meg immár több mint 20 éve közös júniusi programunkat, hogy a jelenlévők megtapasztalják, milyen jó együtt lenni, mennyi új szimpatikus emberrel lehet itt megismerkedni, új és régi barátokkal jól beszélgetni, az összetartozás élményét megélni.

Minden családot, nagyszülőket, szülőket és gyerekeket szeretettel várunk erre a nagy közös családi programunkra.

Június 23-án lesz Úrnapja a hagyományos virágszönyeggel.

A KAtolikus CSAládok, **KA-CSA tábora** 2019. augusztus 6. és augusztus 11. között kerül megrendezésre Balatonszárszón, Lepkeház Ifjúsági Üdülőben.

Jelentkezni Tarsolyné Szilas Andinál lehet.

andi.szilas@gmail.com Mobil: 06-30-436-8321

† a Budaörsi Római Katolikus Plébánia lapja † 2019. április 21. † 62. szám † XX. évfolyam/1. †

A BUDAÖRSI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA. MEGJELENIK 350 PÉLDÁNYBAN.
AZ ÚJSÁG INGVENES, ÖNKÖLTSÉGI ÁRA 285 FORINT.
AZ ÚJSÁGOT BARTOLOMÉ ESTEBAN MURILLO (1618-1682) FESTMÉNYSZEKERÉVEL DÍSZÍTIK.

CÍM: 2040 BUDAÖRS, ESZE TAMÁS U. 1. DRÓTPOSTA: ELUNKHUJSAQ@GMAIL.COM
FELELŐS KIADÓ: VARGA JÁNOS PLÉBÁNOS FŐSZERKESZTŐ: GRÓSZ ANDRÁS
SZERKESZTŐK: SZAKÁCS KATALIN, KÖVÁRI LÁSZLÓ
ΠΥΘΑΓΟΡΑΙ ΕΛΟΚΗΣΙΤΗΣ: ΓΑΛΛΑΙ ΓΕΡΓΕΛΥ - ΑΛΙΛΙΩΔ ΠΥΛΧΡΑΙ ΠΡΟ ΔΕΟ